

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Arbeidshof te Brussel (Belgien) den 29 mars 2018 –
Zubair Haqbin mot Federaal Agentschap voor de opvang van asielzoekers**

(Mål C-233/18)

(2018/C 211/19)

Rättegångsspråk: *nederländska*

Hänskjutande domstol

Arbeidshof te Brussel

Parter i det nationella målet

Klagande: Zubair Haqbin

Motpart: Federaal Agentschap voor de opvang van asielzoekers

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 20.1–20.3 i direktivet ⁽¹⁾ tolkas så, att de materiella mottagningsvillkoren endast kan inskränkas eller dras in i de fall som fastställs i dessa punkter, eller följer det av artikel 20.4 och 20.5 i direktivet att indragningen av rätten till materiella mottagningsvillkor även kan ske som en sanktion för allvarliga brott mot de regler som gäller för förläggningarna samt för grovt våldsamt uppträdande?
- 2) Ska artikel 20.5 och 20.6 i direktivet tolkas så att medlemsstaterna, före antagandet av ett beslut om inskränkning eller indragning av materiella mottagningsvillkor eller om sanktioner, inom ramen för dessa beslut måste vidta erforderliga åtgärder för att säkerställa värdiga levnadsvillkor under utestängningsperioden, eller kan kraven enligt dessa bestämmelser uppfyllas genom ett system där det först efter beslutet om inskränkning eller indragning av ett materiellt mottagningsvillkor, undersöks huruvida den person som beslutet riktar sig till har värdiga levnadsvillkor och det då vid behov vidtas åtgärder för att komma till rätta med situationen?
- 3) Ska artikel 20.4, 20.5 och 20.6 i direktivet, jämförd med artiklarna 14, 21, 22, 23 och 24 i direktivet och med artiklarna 1, 3, 4 och 24 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas så, att det är – eller inte är – tillåtet med åtgärder eller sanktioner om tillfälligt (eller permanent) utestängande från rätten till materiella mottagningsvillkor som riktar sig mot en underårig, närmare bestämt ett ensamkommande barn?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU av den 26 juni 2013 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd (EUT L 180, 2013, s. 96).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 5 april
2018 – ”UniCredit Leasing” EAD mot Direktor na Direktsia ”Obzhalvane i danachno-osiguritelna
praktika” – Sofia pri Tsentralno upravlenie na NAP**

(Mål C-242/18)

(2018/C 211/20)

Rättegångsspråk: *bulgariska*

Hänskjutande domstol

Varhoven administrativen sad

Parter i det nationella målet

Klagande: ”UniCredit Leasing” EAD

Motpart: Direktor na Direktsia ”Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia pri Tsentralno upravlenie na NAP

Tolkningsfrågor

1. Medger artikel 90.1 i direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁾ om ett gemensamt system för mervärdesskatt, vid uppsägning av ett avtal om finansiell leasing, en nedsättning av beskattningsunderlaget och en återbetalning av mervärdesskatt som har fastställts genom ett slutligt beslut om efterbeskattning på grundval av ett beskattningsunderlag som motsvarar de sammanlagda månatliga leasingavgifterna för hela avtalsperioden?
2. Om den första frågan besvaras jakande: Vilka av de situationer som anges i artikel 90.1 i direktivet kan en leasegivare åberopa gentemot en medlemsstat vid uppsägning av ett leasingavtal på grund av delvis utebliven betalning av leasingavgifterna för att erhålla en nedsättning av beskattningsunderlaget för mervärdesskatten som motsvarar de avgifter som förfallit till betalning men inte har betalats från den tidpunkt betalningarna ställdes in till uppsägningen av avtalet, när uppsägningen inte har retroaktiv verkan och detta bekräftas genom en klausul i själva avtalet?
3. Medger tolkningen av artikel 90.2 i mervärdesskattedirektivet slutsatsen att det föreligger ett undantag från artikel 90.1 mervärdesskattedirektivet i en situation som den förevarande?
4. Medger tolkningen av artikel 90.2 i mervärdesskattedirektivet antagandet att begreppet hävning i den bestämmelsen omfattar situationer när leasegivaren inte längre kan begära betalning av leasingavgifterna inom ramen för ett avtal om finansiell leasing med köpplikt, eftersom denne har sagt upp leasingavtalet på grund av att leasetagaren inte har uppfyllt sina förpliktelser enligt avtalet, när leasegivaren enligt avtalet emellertid har rätt till skadestånd som motsvarar samtliga leasingavgifter som inte har betalats, vilka skulle ha förfallit till betalning innan leasingperioden löpte ut?

⁽¹⁾ EUT L 347, 2006, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 12 april 2018 – Syndicat des cadres de la sécurité intérieure mot Premier ministre, Ministre d'État, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Mål C-254/18)

(2018/C 211/21)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i det nationella målet

Sökande: Syndicat des cadres de la sécurité intérieure

Svarande: Premier ministre, Ministre d'État, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics

Tolkningsfrågor

1. Ska bestämmelserna i artiklarna 6 och 16 i direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 rörande vissa aspekter av arbetstidens förläggning ⁽¹⁾ tolkas så, att de föreskriver en rullande beräkningsperiod, eller ska det tolkas så, att det är upp till medlemsstaterna att välja om beräkningsperioden ska vara rullande eller fast?